

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi K.Ś.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 maja 2012 r., sygn. akt II Ca .../11 oraz

prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego

w K. z dnia 4 listopada

2010 r., sygn. akt I C .../09/S

w sprawie z powództwa

K.Ś.

przeciwko J. P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 marca 2017 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 31 marca 2015 r., sygn. akt II Ca .../14,

oddala zażalenie i zasądza od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w K. na rzecz adwokata A. B. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę powoda K.Ś. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 maja 2012 r. sygn. II Ca .../11 oraz prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 4 listopada 2010 r. sygn. I C .../09/S wskazując, że nie opiera się ona na żadnej z ustawowych podstaw wskazanych przez pełnomocnika skarżącego w piśmie procesowym, w którym usuwał braki formalne skargi. W zażaleniu skarżący zarzucając naruszenie art. 410 § 1 k.p.c., w związku z art. 403 § 2 k.p.c., art. 410 § 2 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarżący, skargę o wznowienie postępowania, oparł na kilku podstawach. Sąd Okręgowy w postanowieniu o jej odrzuceniu stwierdził, że nie można uznać, aby wskazane podstawy wznowienia postępowania, w świetle okoliczności przytoczonych przez skarżącego dla ich uzasadnienia, rzeczywiście istniały. Należy przy tym podkreślić, że analizując podane przez skarżącego okoliczności Sąd Okręgowy ocenił je tylko pod kątem istnienia określonej podstawy, bez merytorycznego badania czy zachodzą przesłanki wznowienia postępowania. Ocena ta, wbrew zarzutowi sformułowanemu w zażaleniu, iż naruszyła ona art. 233 § 1 k.p.c., mieściła się w granicach zakreślonych dla sądu przez wspomniany przepis. Sąd z jednej strony oceniał przedstawione w skardze twierdzenia i okoliczności przytoczone na ich poparcie tylko pod kątem tego czy zachodzi podstawa wznowienia postępowania, z drugiej zaś ocena ta jest logiczna i oparta na doświadczeniu życiowym oraz jednoznacznie wskazuje, że brak podstaw do wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie. Zupełnie nietrafny jest zarzut skarżącego, że sąd zaniechał wezwania go do uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wznowienie postępowania i że badanie merytoryczne wskazanych przez powoda okoliczności było niepełne, czym sąd naruszył także art. 410 pkt 1 i 2 k.p.c. Trafnie Sąd Okręgowy ograniczył się do badania wskazanych w skardze o wznowienie okoliczności bez badania ich merytorycznie.

Ponadto zauważyć należy, że skarżący został wezwany do sprecyzowania wniesionej skargi i w odpowiedzi na to wezwanie szeroko wskazał okoliczności, które w jego przekonaniu miałyby uzasadniać istnienie podstaw wznowienia postępowania. Należy więc stwierdzić, że zarzuty naruszenia wskazanych w zażaleniu przepisów są, co do zasady, nietrafne.

Dodać także trzeba, że uzasadnienie tych zarzutów sprowadza się do polemiki z trafnymi i dobrze uzasadnionymi ocenami zawartymi w zaskarżonym postanowieniu. Nie zachodzi nieważność postępowania z tego powodu, że w postępowaniu ze skargi uczestniczył sędzia, który brał udział w poprzednim procesie. Zarzuty dotyczące sędziego P. B., który orzekał w jednej ze spraw przed ich połączeniem zostały precyzyjnie wyjaśnione przez Sąd Okręgowy. W zażaleniu nie podano żadnych okoliczności, które uzasadniłyby stwierdzenie, że sędzia ten powinien być z mocy ustawy wyłączony od orzekania. Dodatkowo wskazać należy, że sędzia ten nie brał udziału w wydaniu zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu wniosku o wznowienie postępowania, zaskarżonego zażaleniem. To, że sędziowie, którzy brali udział w wydaniu zaskarżonego postanowienia uczestniczyli w rozstrzyganiu incydentalnych kwestii związanych z zażaleniami skarżącego na postanowienia wydane w sprawach przed ich połączeniem, nie stanowi, w świetle art. 413 k.p.c., podstawy do ich wyłączenia od orzekania w sprawie oceny wniosku o wznowienie postępowania w sprawie. Także zarzut związany z pozbawieniem powoda możliwości obrony poprzez nieustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu nie jest zasadny, zważywszy, że dla powoda było ustanowionych kilku pełnomocników z urzędu. To, że przez pewien czas powód nie miała takiego pełnomocnika nie pozbawiło go prawa do obrony jego praw, zważywszy, że pełnomocnicy ustanowieni w sprawie aktywnie uczestniczyli w całym postępowaniu. Subiektywne przekonanie skarżącego, że brak przez krótki okres pełnomocnika pozbawiło go możliwości obrony jego praw, nie ma decydującego znaczenia przy ocenie całego, trwającego kilka lat procesu. Twierdzenia powoda, że pozwana przerobiła dokument, w ten sposób, że na jednym z pism procesowych nie było sądowej prezentaty, jak to wyjaśnił już Sąd Okręgowy nie mogą uzasadniać stwierdzenia, że orzeczenie w sprawie, w której powód domaga się wznowienia postępowania zostało wydane na podstawie dokumentu podrobionego lub

przerobionego. Należy również podkreślić, że Sąd Najwyższy nie prowadzi nowego postępowania dowodowego, dlatego samo przedłożenie przy zażaleniu nowych dokumentów, bez wskazania, że skarżący nie mógł ich wykorzystać w postępowaniu przed Sądem Okręgowym, z tego względu, że Sąd ten naruszył określone przepisy postępowania, nie jest wystarczające.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. Z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.

kc

aj